

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8C/133/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314206294
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5314206294.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Čadci sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v právnej Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Karadžičova 8, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava proti odporcovi R. V., W.. XX.X.XXXX, F. L. XXX v konaní o zaplatenie 317,89 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 317,89 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne z dlžnej sumy 317,89 od 09.10.2013 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporkyňa je povinná nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 19,- € titulom súdneho poplatku za návrh a vo výške 79,06 € titulom právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu navrhovateľa, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 9.6.2014, doručeným súdu dňa 16.6.2014, na čl. 1-2 súdneho spisu sa navrhovateľ voči označenej odporkyňi domáhal zaplatenia istiny vo výške 317,89 € a úroku z omeškania vo výške 8,05% ročne z dlžnej sumy od 9.10.2013 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že jeho právny predchodca poskytol odporkyňi úver vo forme povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte. Odporkyňa prekročila limit povoleného prečerpania nad rámec povolenej sumy v trvaní viac ako 5 dní, čím nastal prípad porušenia v zmysle čl. 14 bod 14.1 Obchodných podmienok. Z tohto dôvodu bola vyhlásená mimoriadna splatnosť pohľadávky, ktorá vznikla z titulu nesplateného úveru poskytnutého formou povoleného prečerpania na účte odporcu v celkovej sume 386,65 €, ktorá pozostáva z dlžnej istiny rovnajúcej sa výške prečerpania v sume 317,89 €, úrokov v sume 41,97 €, poplatkov v sume 26,79 €. Odporkyňa bola vyzvaná k zaplateniu dlžnej sumy listom zo dňa 1.10.2013, a to do 8.10.2013. Nakoľko odporkyňa v tejto lehote uvedenú sumu nezaplatila, a to ani napriek výzve navrhovateľa, dostala sa do omeškania, s poukazom na čo si navrhovateľ uplatnil aj úrok z omeškania. Na základe výzvy súdu (uznesenia č.k. 8C/133/2014-33 zo dňa 24.11.2014) navrhovateľ doplnil žalobný návrh o riadnu konkretizáciu tvrdení a špecifikáciu uplatneného nároku. Z vyjadrenia vyplýva, že uplatnená suma 317,89 € predstavuje debetný stav na účte odporkyne, teda zostatok výšky čerpanej a nesplatennej sumy, ktorú odporkyňa neuhradila. Nakoľko prekročila rámec povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na jej účte, právny predchodca navrhovateľa dňa 22.7.2011 povolené prečerpanie peňažných prostriedkov zastavil, čím v súlade s ust. článku 11 bod. 11.1 Obchodných podmienok nastala končená splatnosť pohľadávky rovnajúca sa výške zostatku nesplateného povoleného prečerpania v sume 331,94 € a debetný zostatok na účte odporkyne v celkovej sume 317,89 € technicky preúčtoval na debetný účet. Uplatnená suma teda pozostáva z úverovej istiny 317,89 € rovnajúcej sa zostatku poskytnutého a čerpaného povoleného prečerpania po zohľadnení úhrad odporkyňou pred postúpením pohľadávky.

Odporkyňa sa k návrhu vyjadrila podaním zo dňa 16.3.2016 na čl. 67 spisu, v ktorom uviedla, že po telefonickom rozhovore s navrhovateľom sa dohodli na mesačných splátkach vo výške 40,- € (zatiaľ) mesačne s tým, že prvá splátka bude vyplatená do 25.4.2016 a potom následne každý mesiac až do zaplatenia dlhu.

Podľa § 115 a ods. 2 OSP pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch.

Podľa § 200ea OSP ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000,- € od tohto okamihu ide o drobný spor.

S poukazom na to, že v danom prípade ide o drobný spor, súd rozhodol bez nariadenia pojednávania. Dokazovanie vykonal oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, najmä špecifikáciou odovzdanej pohľadávky čl. 3, Zmluvou o vydaní a používaní bankovej platobnej karty čl. 4, Zmluvou o vydaní a používaní platobnej karty čl. 5, Zmluvou o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby čl. 6, Zmluvou o sporozírovom účte čl. 8, oznámením o postúpení pohľadávky čl. 10, kópiou doručky čl. 11, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pohľadávky čl. 12, kópiou doručky čl. 13, predžalobnou výzvou na zaplatenie pohľadávky čl. 14, rozpisom zásielok čl. 15, Všeobecnými obchodnými podmienkami právneho predchodcu navrhovateľa čl. 17, výpisom obrátov čl. 39-54, ako aj ostatným obsahom spisu. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav.

Právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporkyňou Zmluvu o sporozírovom účte, následne dňa 14.3.2002 Zmluvu o vydaní a používaní bankovej platobnej karty, dňa 15.3.2006 Zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty a ďalej dňa 20.8.2007 aj Zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby, všetky tieto 3 zmluvy k bežnému účtu odporkyne č. 0310826983/0900. Predmetom Zmluvy o sporozírovom účte bolo zriadenie účtu v prospech odporkyne v mene SKK, predmetom Zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby bolo okrem poskytnutia bankových produktov v kombinácii balíka extra aj poskytnutie povoleného prečerpania po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach banky.

Podľa článku 8 bod. 8.4 písm. a) Obchodných podmienok ak dôjde k prípadu porušenia, je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, teda požadovať splatenie pohľadávky banky v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti, a dlžník je povinný v tejto lehote pohľadávku splatiť. Podľa článku 11 bod 11.1 Obchodných podmienok je dlžník povinný splatiť pohľadávku banky najneskôr v deň konečnej splatnosti povoleného prečerpania za ktorý sa považuje deň zániku povoleného prečerpania podľa bodu 9.5 alebo deň uvedený v oznámení banky o zastavení povoleného prečerpania. Podľa článku 14 bod 14.1 písm. a) Obchodných podmienok prípadmi porušenia je akékoľvek nepovolené prečerpanie, ktoré trvá viac ako 5 dní.

Z výpisu z bežného účtu mal súd zistené, že odporkyňa prekročila rámec povoleného prečerpania peňažných prostriedkov. Právny predchodca navrhovateľa tak dňa 22.7.2011 zastavil povolené prečerpanie peňažných prostriedkov na účte odporkyne, čím v súlade s článkom 11 bod 11.1 Obchodných podmienok nastala končená splatnosť pohľadávky rovnajúcej sa výške zostatku nesplateného povoleného prečerpania v sume 331,94 € a debetný zostatok na účte odporkyne v celkovej sume 317,89 € technicky preúčtoval na debetný účet č. účtu 0314201286/0900, čo vyplýva z položky č. 1 predloženého výpisu na čl. 39 a násl. spisu.

Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 28.3.2013 postúpil pôvodný veriteľ pohľadávku voči odporkyni na navrhovateľa. Postúpenie pohľadávky právny predchodca navrhovateľa odporkyni oznámil listom zo dňa 5.4.2013 na čl. 10. Následne listom zo dňa 1.10.2013 navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky, a to z titulu prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte ku dňu 30.9.2013 z dôvodu, že došlo k nepovolenému prečerpaniu na účte v trvaní viac ako 5 dní. Určil odporkyni lehotu na splnenie dlhu spolu v sume 386,65 € do 8.10.2013.

Následne predžalobnou výzvou zo dňa 23.1.2014 vyzval odporkyňu na splnenie dlhu v stanovenej lehote do 30.1.2014 pod hrozbou podania návrhu na súd.

Odporkyňa uplatnený nárok navrhovateľa nerozporovala, a to ani čo dôvodu, ani čo do výšky. Vo svojom písomnom podaní poukázala na telefonickú dohodu s navrhovateľom na splátkach.

Podaním zo dňa 24.9.2014 oznámil vstup do konania subjekt BSO združenie na ochranu spotrebiteľa. Oznámenie o vstupe bolo zaslané navrhovateľovi aj odporkyni, námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva nevzniesli, preto je súd toho názoru, že účinky vstupu vedľajšieho účastníka nastali ku dňu doručenia jeho oznámenia vstupu do konania súdu (25.9.2014). Súd už vedľajšieho účastníka k predloženiu súhlasu preto nevyzýval. Vedľajšiemu účastníkovi doručil návrh spolu s prílohami (doručenka za čl. 61). Vedľajší účastník sa ku dňu rozhodovania súdu k návrhu nevyjadril.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti a podľa písm. b) predávajúcim je podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Podľa § 52 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o diele alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. (2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (3) Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou bola platne uzatvorená zmluva o sporožirovom účte podľa § 708 ods. 1

Obchodného zákonníka, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa sa zaviazal viesť účet pre odporkyňu v slovenskej mene. Následne dňa 20.8.2007 bola medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou uzavretá zmluva o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby, na základe ktorej sa okrem iného právny predchodca navrhovateľa zaviazal odporkyňi poskytnúť povolené prečerpanie účtu. Pohľadávka voči odporkyňi z uvedeného zmluvného vzťahu bola postúpená zmluvou o postúpení na navrhovateľa, ktorý je v danom konaní preto aktívne legitimovaný. Súd vyhodnotil zmluvu, na základe ktorej si navrhovateľ uplatňuje proti odporkyňi právo na peňažné plnenie, ako zmluvu spotrebiteľskú podľa ust. § 52 a násl. Občianskeho zákonníka, a to aj napriek tomu, že v úprave platnej a účinnej v čase uzavretia zmluvy nebola zmluva o spotrebiteľskom úvere výslovne upravená. Uvedený právny vzťah však bol upravený zákonom č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Právny vzťah medzi účastníkmi súd považuje za vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy aj s poukazom na konštantnú judikatúru Európskeho súdneho dvora a na eurokonformný výklad smerníc EÚ č. 87/102/EHS do platnosti smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere.

Súd vyhodnotil uvedenú zmluvu za zmluvu spotrebiteľskú aj s poukazom na postavenie zmluvných strán v čase jej uzavretia, keď z rozhodovacej činnosti je súdu známe, že navrhovateľ uzatváral s dlžníkmi vo viacerých prípadoch obdobné zmluvy, ktoré boli vopred navrhovateľom pripravené a preto je zrejmé, že spotrebiteľ, teda odporca obsah zmluvy nemohol ovplyvniť. Úver mu bol poskytnutý v rámci podnikateľskej činnosti navrhovateľa. Odporca pri uzatváraní a plnení povinnosti zo zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda vystupoval ako spotrebiteľ, ktorý vstúpil do zmluvného vzťahu s dodávateľom a to za zmluvných podmienok, ktoré si dodávateľ vopred určil. Súčasťou zmluvy boli aj Obchodné podmienky právneho predchodcu navrhovateľa pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní z výpisu obrátov, ktorý predložil navrhovateľ na čl. 39 a násl. spisu, z ktorých vyplýva, že zo strany odporkyne došlo dňa 22.7.2011 k bezhotovostnému čerpaniu úveru v sume 317,89 €, ktorý vznikol prekročením rámca povoleného prečerpania zo strany odporkyne. Navrhovateľ v súlade s článkom 8 bod. 8.4 písm. a), článkom 14 bod. 14.1 písm. a) Obchodných podmienok pre neplnenie si povinnosti zo strany odporkyne vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky titulom úveru, a to ku dňu 30.9.2013. Určil dodatočnú lehotu na úhradu dlhu odporkyne do dňa 8.10.2013. Ku dňu rozhodovania súdu nebolo ani z jednej strany tvrdené ani preukázané, že by po podaní návrhu došlo k úhrade čo i len časti žalovanej sumy. Dlh odporkyne tak predstavuje ku dňu rozhodovania súdu neuhradenú výšku povoleného prečerpania na jej účte, a to v sume 317,89 €. Na základe uvedených skutočností súd považoval návrh na zaplatenie tejto sumy za dôvodný, preto mu vyhovel.

Navrhovateľ žiadal priznať aj úroky z omeškania vo výške 8,5% ročne z dlžnej sumy 317,89 € od 9.10.2013 do zaplatenia. Z listu navrhovateľa zo dňa 1.10.2013 označeného ako Oznamenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pohľadávky vyplýva, že navrhovateľ stanovil odporkyňi lehotu na plnenie dlhu do dňa 8.10.2013. Od 9.10.2013 je preto odporkyňa s plnením peňažného dlhu v omeškaní. Ku dňu 9.10.2013 predstavovala základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0,50%, po pripočítaní 8 percentuálnych bodov predstavuje úrok z omeškania 8,5% ročne. Odporkyňa je preto povinná s poukazom na § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. uhradiť navrhovateľovi aj požadované úroky z omeškania, ktoré súd vyhodnotil ako úroky uplatnené v súlade so zákonom.

Súd zaviazal neúspešnú odporkyňu zaplatiť žalovanú sumu jednorázovo v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Nerozhodoval o povolení splácať priznanú sumu v splátkach, nakoľko odporkyňa o to súd nežiadala. Odporkyňou tvrdenú telefonickú dohodu s navrhovateľom rovnako nepreukázala a napokon ani neprodukovala a nepreukázala svoje aktuálne majetkové pomery, ktoré by možnosť splácania priznanej sumy odôvodňovali.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP, keď úspešnému navrhovateľovi priznal plnú náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie jeho práva. Zo spisu vyplýva, že navrhovateľovi vznikli v uvedenom konaní trovy titulom zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 19,- € (záznam o zložení na čl. 27 spisu) a ďalej titulom jeho právneho zastúpenia. V danom prípade navrhovateľ uplatnil prostredníctvom svojho právneho zástupcu náhradu trov konania za 3 úkony právnej pomoci a to za prevzatie a prípravu zastúpenia, za návrh za vydanie platobného rozkazu a za predžalobnú výzvu zo dňa 23.1.2014. Súd priznal navrhovateľovi titulom trov právneho zastúpenia len trovy spočívajúce v odmene za 2 úkony právnej pomoci. Nepriznal mu náhradu trov titulom odmeny za predžalobnú výzvu. Poukazuje na to, že občiansky súdny poriadok neukladá navrhovateľovi povinnosť pokúsiť sa pred podaním návrhu

o pokonávku a podľa § 82 OSP konanie začína až dňom, keď návrh na jeho začatie došiel súdu. Uvedený úkon (predžalobná výzva) bol vykonaný dňa 23.1.2014, návrh na začatie konania bol súdu doručený 16.6.2014. Pod pojmom trovy konania súd rozumie výhradne trovy vzniknuté po začatí konania, teda po podaní návrhu na jeho začatie na súd, a nie aj trovy vzniknuté v tzv. predsúdnom štádiu. OSP neupravuje ako podmienku prípustnosti súdneho konania predsúdne upomienky a predsúdnu korešpondenciu v spojení s vynaloženými nákladmi, ktoré úkony a náklady nie je možné považovať za úkony právnej služby v zmysle § 14 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov. Podľa názoru súdu tento úkon nemožno podradiť ani pod žiaden z prípadov uvedených v ust. § 14 Vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, náhradu trov titulom odmeny za tento úkon navrhovateľovi preto nepriznal. Za dôvodný považoval nárok navrhovateľa týkajúci sa náhrady trov spočívajúcich v odmene advokáta za prevzatie a prípravu zastúpenia a za podanie návrhu na začatie konania na súd. Teda spolu za 2 úkony právnej služby pri sadzbe 24,90 € za 1 úkon a režijnom paušále 8,04 € k jednému úkonu a 20% DPH (v danom prípade v sume 13,18 € (65,88 x 0,2)), čo spolu predstavuje 79,06 €. V tomto rozsahu považoval trovy konania uplatnené navrhovateľom za dôvodné a v tomto rozsahu zaviazal ich náhradou navrhovateľovi neúspešnú odporkyňu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.